Vragen en antwoorden

over teksten uit het Nieuwe Testament (1,10,11)
over de computer en de spirituele evolutie (2)
over overgave (3)
over lezingenbijeenkomsten, en het INAM instituut (4,5) over groeistadia en ouderdom (6)
over het Padwerkcentrum in Phoenicia (N.Y.) (7,8)
over nadruk op het hogere of het lagere zelf bij het proceswerk (9)

30 november 1977
lezing 245A

“Geliefde vrienden! Zegeningen van goddelijke kracht, genezing, schoonheid en liefde worden hier aan jullie allemaal gegeven. We vinden het fijn om hier weer te zijn, en jullie te helpen om datgene wat we kunnen geven op een diep en wezenlijk niveau in je op te nemen, zodat jullie al je innerlijke vermogens openen om de werkelijkheid waar te nemen en daardoor verrijkt te worden.”

VRAAG: Ik begrijp niet wat er in de Bijbel wordt bedoeld met het gezegde 'iemand de andere wang toekeren als je wordt geslagen'. (1)

"Het betekent in feite hetzelfde als 'verzet je niet tegen het kwade'. Ik wil nog eens benadrukken dat je dit niet moet verwarren met lijdzaamheid, waar het misschien meer op z'n plaats is te vechten voor dat wat juist is en daarvoor te gaan staan. Iemand de andere wang toekeren betekent alleen maar, dat je van je onderscheidingsvermogen gebruik maakt om te beoordelen of terugvechten de agressie misschien in stand houdt, waardoor je verder in het kwaad verwikkeld raakt zonder dat dit enig

doel dient en zonder de mogelijkheid om de negatieve wisselwerking te doorbreken. Misschien kunnen we zeggen dat positieve zelfverzekerdheid alleen maar vruchten kan afwerpen, als je werkelijk van één enkele beweegreden vervuld bent: het bevorderen van de wil van God; het goede in jezelf naar buiten brengen; jezelf kwetsbaar opstellen en opkomen voor de waarheid zonder enig persoonlijk gewin na te streven. Als je vecht, moet je vóór iets vechten - voor de waarheid, voor rechtvaardigheid, voor een goede zaak - in plaats van tegen iets of tegen iemand die je kwaad gemaakt heeft. Wanneer je motivatie te maken heeft met God en niet met je eigenzinnigheid en je trots, dan voel je je sterk en zeker en word je niet geremd door schuldgevoelens.

Iemand de andere wang toekeren betekent, anders gezegd, je eigenzinnige houding loslaten en onderzoeken wat jouw aandeel in de negatieve wisselwerking zou kunnen zijn en hoe je het agressieve gedrag van de tegenpartij misschien zelf uitlokt. Het is een gewoonte die je door veel oefenen moet aanleren. Je moet leren om je niet tot een eigenzinnige houding te laten verleiden die altijd valt goed te praten door je uitsluitend op fouten van de ander te richten. Soms zijn deze fouten er echt, soms bestaan ze alleen in je gedachten, in je vertekende waarneming, in de hoop geen verantwoordelijkheid voor je lagere zelf te hoeven nemen. Vechten vanuit zo'n houding is dan ook schadelijk en houdt het kwaad in stand.

Op dit pad leer je dat het slachtoffer vaak net zo verantwoordelijk is als de aanvaller. En dat op zich werkt al bevrijdend! Pas wanneer je volgens die wetmatigheid leeft, zul je een veilig gevoel van eigenwaarde ontwikkelen en je echte kracht ontdekken die je inzet om te vechten als het wenselijk en noodzakelijk is. De obstakels die je zo vaak voelt op het moment dat je verstandelijk weet dat het goed is om te vechten, zijn juist het gevolg van een verkeerde manier van vechten, van het vasthouden aan je eigengereide houding zonder naar jezelf te kijken."

VRAAG: De wetenschap beweert dat de computer de volgende stap in de evolutie is. Onlangs hoorde ik een forum van wetenschappers discussiëren over het feit dat de groei van het menselijk brein is gestopt en daarom naar buiten wordt geprojecteerd door het creëren van een nieuw soort 'genie'. De begaafdheid, kennis, inzichten en ervaring van meerdere mensen kunnen worden samengebracht in één computer, die dan qua kennis veruit superieur is aan de knapste kop. De geleerden zeiden verder dat de computer uiteindelijk op de een of andere merkwaardige

manier een eigen wil krijgt. Verschillende implicaties hiervan werden besproken en het lijkt nu om meer dan alleen maar een mogelijkheid te gaan. Hoe verhoudt deze ontwikkeling zich tot de spirituele evolutie, waarover u het heeft in uw lezingen? (2)

"Laat ik eerst uitleggen hoe deze ontwikkeling tot stand is gekomen. Gedurende vele duizenden jaren heeft het menselijk brein slechts een zeer geringe rol gespeeld bij het streven van de mens om te overleven. Hij werd voornamelijk gedreven en gemotiveerd door zijn instincten. Pas vrij recent is het brein in het middelpunt van de belangstelling komen te staan en heeft het nieuwe beschavingen en culturen tot stand gebracht. De (te) sterke nadruk op het brein – alsof dit het enig belangrijke menselijke orgaan is – heeft momenteel geleid tot iets absurds, namelijk de robot. De robot is in feite de 'belichaming' van het intellect in zijn absurde vorm. Deze absurde entiteit, die in het gunstigste geval een trieste karikatuur van de mens is en in het ongunstigste geval een gevaar vormt, kan de mens helpen ontwaken en hem nieuwe, *echte* stappen op zijn ontwikkelingsweg doen zetten: hierdoor kan hij zijn innerlijke vermogens ontdekken en ontwikkelen, die veel verder reiken dan zijn verstandelijke vermogens en ook zijn primitieve instincten. Deze vermogens bevinden zich nu voor het grootste deel buiten het gebied van de wil. Het gaat hierbij om de goddelijke wil, de goddelijke innerlijke stem, gevoelens van liefde, inzicht in de kosmische waarheid en het gevoel een groter doel te dienen. Als de mens op zoek gaat naar deze 'nieuwe' vermogens en zich helemaal inzet om deze diep in zichzelf verscholen aspecten te ontdekken en er contact mee te maken, worden ze direct voor hem toegankelijk en wordt hij zich ervan bewust.

Net als bij ieder wetenschappelijk experiment moet hij beginnen met een volledig open geest, bereid zijn te onderzoeken en er energie en tijd in te steken, zelfs als resultaten lange tijd niet zichtbaar zijn. In veel opzichten heeft de mens deze noodzakelijke, open en onderzoekende houding al, maar hij richt al zijn inspanningen nog steeds op het gebied van het intellect en uiterlijke mechanische verschijnselen. Als de mens ervoor kiest om met dezelfde open houding en dezelfde intensieve inspanning zich op het onderzoeken van zijn eigen innerlijke wereld toe te leggen, ontstaat er een nieuwe mens. Deze nieuwe mens heeft geen grotere cortex nodig. De omvang ervan is groot genoeg voor een harmonisch, goddelijk bestaan. Maar wat nog niet voldoende ontwikkeld is en in de komende tijd de volledige aandacht van de mens vereist, zijn de innerlijke vermogens waarover ik het zojuist had. Er bestaan bewustzijnsgebieden die tot nu toe door de wetenschap en het grote publiek niet zijn

ontdekt. De evolutie moet dan ook in die richting verder gaan."

VRAAG: Ik wil een diepgaander begrip en gevoel krijgen van wat het werkelijk betekent om je over te geven. Wat houdt overgave in? Is het wel mogelijk voor het 'ik' om zich over te geven of is het een houding of hoedanigheid waarbij het ego tot zwijgen is gebracht en alleen het Wezen ontvankelijk wordt? En ik weet ook niet echt wie God is en vraag daarom leiding bij het gaan in de richting van overgave. Aan wie? Aan wat? Is juist de houding van overgave op zich al genoeg? En kan ik mij overgeven aan een begrip, aan een idee van wat ik denk dat God zou kunnen zijn? Of moet ik God soms eerst ervaren voordat ik mij kan overgeven ?Het zeggen van: "Ik geef mij helemaal over aan Gods wil"voelt als een enorme bewering die een onmogelijke dood van het ego inhoudt. Of zie ik dat verkeerd? (3)

"Overgave betekent je overgeven. Het betekent je geven en met datgene meestromen wat buiten de controle van het ego valt. De fundamentele overgave moet natuurlijk altijd de overgave aan God zijn, aan Christus die het meest menselijke aspect van God vertegenwoordigt en het dichtst bij de mensen staat. Als overgave aan God de basishouding is, moeten ware kracht en integriteit hersteld en vrijgemaakt worden; dit in tegenstelling tot het algemene misverstand waarbij men van precies het tegenovergestelde uitgaat. Ik heb dit uitvoerig in de vorige lezing uitgelegd. Als de persoonlijkheid weigert zich aan God over te geven, wat een natuurlijke beweging is, kan een 'verkeerde' overgave – bijvoorbeeld aan onechte goden, aan surrogaatmachten – het gevolg zijn, en dientengevolge zal de gerechtvaardigde angst de werkelijke overgave aan God verder weg schuiven en verder in de weg staan.

Als je je in alle opzichten in het leven aan God en aan Zijn wil overgeeft, ontstaat er automatisch een evenwicht in de juiste overgave op alle gebieden. Bijvoorbeeld, jezelf overgeven aan je gevoelens van liefde voor bijzondere mensen in je leven wordt dan één vrije stroom, die gezond en natuurlijk is, nooit onnodig wordt afgeremd en ingeperkt, maar je ook nooit meesleept, waardoor je verblind raakt en je je autonomie en eigen verantwoordelijkheid opgeeft. Een gezonde overgave aan een leider, een leraar of een partner moet je innerlijke waarheid altijd intact laten. In de praktijk kan dit tot verschillen in opvatting en van richting leiden. Als de leider, de leraar, de autoriteit of de partner afwijkt van de wil van God, dan houdt je volgzaamheid een verraad aan jezelf in,

een verraad aan je waarheid en dus aan de Waarheid zelf.

Dit prachtige evenwicht kan alleen bestaan als de overgave aan God totaal, diep en oprecht is. Dan kun je je hart volledig aan iemand anders geven, al je gevoelens met hem of haar delen, zijn of haar gezag op bepaalde terreinen waar je nog leiding nodig hebt, accepteren; maar het belangrijkste is dat hun gezag alleen op het gezag van God kan rusten. De wijsheid van het weten hoe je moet volgen en meegeven, en wanneer niet, komt alleen door de overgave aan God.

Het 'ik' kan zich inderdaad volledig overgeven, maar alleen aan God. Alleen door overgave aan God wordt het vervolgens sterker en gaat het meer met het Goddelijke Zelf samenvallen. Als het 'ik' zich aan een valse god probeert over te geven, verliest het zich zonder meer in een ongezonde egoloosheid. Je weet dat het ego noodzakelijk is om deze wereld, waarin je jezelf incarneerde, in goede banen te leiden. Maar er is een groot verschil tussen een gezond en een ziek ego, tussen een gezonde en een ongezonde egoloosheid.

Je vraagt om hulp omdat je niet weet wie God is. Je gaat Zijn tastbare Aanwezigheid pas voelen wanneer je Hem echt wilt vinden. Wil je Hem echt vinden? Of blijf je misschien liever op slechte voet met het leven staan en in een afzijdige positie, waarbij er aan jou geen eisen worden gesteld en je geen verantwoordelijkheid draagt? Als je God echt wilt leren kennen, moet je dat willen en bidden dat je Zijn grootsheid mag voelen. Je hoeft alleen maar om je heen te kijken en het wonder van de schepping te zien in alles wat leeft.

Als je God niet kent, kun je je natuurlijk ook niet aan Hem overgeven en dan is overgave aan anderen vrijwel onmogelijk. Maar misschien kun je je een beetje overgeven door met je innerlijke oor naar datgene te luisteren wat zeer waarschijnlijk echte wijsheid blijkt te zijn; door de suggesties en aanwijzingen op te volgen die je kunnen helpen om alle obstakels die je van God scheiden te verwijderen. Verder heb je ongelijk als je zegt dat een totale overgave aan God 'een onmogelijke dood van het ego' impliceert. Zoals ik al zei, het tegendeel is waar."

VRAAG: Waarom bestaat er onder de bezoekers van deze lezingen zoveel weerstand tegen regels, zoals het betalen van entreegeld en het opgeven van je naam? Wat voor effect heeft dit op het Pad als geheel? (4)

“Deze weerstand duidt op een zeer kinderlijke en destructieve houding van de personen die zo handelen of dit alleen maar zo voelen, zonder het nu direct naar buiten te brengen. Het komt voort uit het kind dat de autoriteiten op dit pad ziet als vijanden die hem of haar willen uitbuiten. Dit vage gevoel, dat zelden woorden krijgt of helder wordt in het bewustzijn, is nu juist een projectie van de eigen (negatieve) houding. De persoon wil een ouderfiguur die alles geeft en geen eisen stelt. Als zo’n ouderfiguur niet blijkt te bestaan, dan leidt dit tot gevoelens van wrok, vijandigheid en woede. Natuurlijk is zo iemand zich maar gedeeltelijk van al deze gevoelens bewust. Ik zeg niet geheel onbewust, want dat is bij de meeste van jullie die dit pad volgen niet meer het geval. Met een beetje inspanning moet het niet al te moeilijk zijn om deze irrationele gedragingen, eisen, projecties en vervormingen op het spoor te komen. Ik raad jullie, jullie allemaal, aan om dit in je privé-sessies aan de orde te stellen en jezelf af te vragen in hoeverre jullie misschien ook een dergelijke houding hebben.

Dit algemene gedrag, bij deze activiteit, kan misschien het beste als volgt worden verklaard: bij de meeste andere activiteiten op dit pad, zou zulk gedrag al snel ontdekt en aangepakt worden. Dus zoekt de persoon een gelegenheid waarbij de kans groot is dat hij of zij onopgemerkt blijft. Dit lijkt hier het geval te zijn, waar veel mensen zijn, waar geen helpers rondlopen en waar, naar men hoopt, de ‘autoriteiten’ beetgenomen en gemanipuleerd kunnen worden, en men zich zo tegenover hen kan gedragen zonder dat er maatregelen volgen. Het is goed dat je deze vraag stelt en dat dit openlijk onderwerp van gesprek wordt.

Ik wil hier nog aan toevoegen dat het kinderlijke verlangen naar een pseudo-welwillende autoriteit - een die alles geeft en geen eisen stelt, die de wereld zo manipuleert dat je gedrag geen gevolgen heeft - de vervanging is van het diepe verlangen van de ziel naar de echte God. Van Hem is weliswaar alle overvloed, alle vrede, alle vervulling en alle geluk afkomstig, maar Hij beschouwt jullie ook als volwassenen met Goddelijke vermogens en kwaliteiten. Als je deze kwaliteiten ontkent en dus ook je vermogen om te geven, ben je zo leeg van binnen dat je verlangen om te ontvangen onuitputtelijk en niet te vervullen is. Dit leidt dan tot een gevoel van wanhoop dat je onbewust projecteert op de schepping, op God en op iedere autoriteit in je leven.”

VRAAG: Kunt U ons bij deze gelegenheid iets meer vertellen over de geestelijke visie op de functies van INAM? (5)

“Het doel en de functie van INAM[1] is om alle kennis en methoden die jullie op dit pad leren naar de wereld toe te brengen die zich tegen een directe geestelijke benadering verzet, maar daar vroeger of later, door een benadering met bewoordingen die voor het conventionele denken acceptabeler is, misschien meer open voor gaat staan. Met andere woorden, Gods woord glipt dikwijls op een indirecte manier naar binnen. Jullie zijn het werktuig voor Gods indirecte ‘aanval’ op de menselijke koppigheid die Hem en Zijn waarheid en wijsheid ontkent.

Velen zullen door deze officiële kanalen naar jullie toe getrokken worden. Sommige hiervan zullen buiten het pad blijven, maar zullen zich er net zoveel van eigen maken als ze in zich op kunnen nemen en in overeenstemming met hun eigen staat van ontwikkeling in zich op kunnen nemen. Zij zullen op hun beurt weer degenen met een overeenkomstige staat van bewustzijn beïnvloeden. Al deze mensen zullen de werkelijke leiders van de beginselen van de Nieuwe Tijd, de veranderingen en de uitdrukkingen van het Christusbewustzijn tenminste niet belemmeren of bevechten. Zij zullen aan de rand staan, en ze kunnen op hun niveau helpen. Ze zullen op hun eigen manier spreekbuizen van God zijn, ze zullen de weg effenen voor diegenen van jullie die zich meer direct met het scheppen van een nieuwe maatschappij bezig houden.

Van degenen die door het Instituut naar jullie toegetrokken worden, zullen sommigen de overgang maken, zoals je al gezien hebt. Maar ook zij hadden jou en de officiële kant van het Instituut nodig om hen in staat te stellen deze kant op te komen. Sommige beginnen als ‘patiënt’ en worden dan ‘werkers’. Let op de betekenis van deze woorden. Ze heten niet toevallig zo. Wanneer je een patiënt bent, moet je inderdaad geduldig [patiënt] zijn, wat betekent dat je houding er één is van passiviteit, ontvankelijkheid, laten gebeuren, je overgeven en stromen. De patiënt volgt de aanwijzingen van de arts op. Hij geeft alle verantwoordelijkheid tijdelijk aan de dokter over. Als hij een goede patiënt is, doet hij precies dat.

Wat een wereld van verschil is het, wanneer hij in plaats van een ‘patiënt’ een ‘werker’ wordt. Hij is nu echt op weg om de volledige verantwoordelijkheid op zich te nemen. Dit verschil moet heel duidelijk gemaakt worden. Sommigen van jullie kregen onlangs de ingeving om nieuwe, levende rituelen te scheppen, wat een aanwijzing is voor

[1] INAM (Institute of the New Age for Men) is een instituut dat door John Pierrakos werd opgericht en in 1975 deel uit maakte van ‘The Center for the Living Force’. (Noot vertaler)

bepaalde veranderingen. Ik stel voor dat jullie deze verandering in het geheel opnemen en nieuwe rituelen scheppen die gevierd kunnen worden. Velen die al ‘werker’ zijn hebben nog een gebied in zich waar ze ‘patiënt’ willen zijn. Dat wil zeggen ze willen nog geen eigen verantwoordelijkheid dragen. Zij hebben bezwaar tegen de gevolgen die deze houding van eigen verantwoordelijkheid met zich meebrengt. Ze willen wel dezelfde vrijheid en onafhankelijkheid hebben, maar die kunnen ze alleen maar hebben als ze in de echte zin van het woord werkers zijn. Op soortgelijke manier is de patiënt boos over zijn gebrek aan autonomie en vrijheid, maar geeft de autoriteitsfiguur, die hij uitkoos om de verantwoordelijkheid voor hem te dragen, de schuld van zijn gebrek aan vrijheid.

In de speciale rituelen, bedoeld om deze verandering te vieren, zou dit duidelijk tot uitdrukking gebracht moeten worden. Het zou prachtig zijn, vrienden, als jullie na afloop van deze lezing met je innerlijke zelf in conclaaf zouden kunnen gaan en je door God zouden laten inspireren tot alle rituelen die jullie gaan vieren, tot wat elk specifiek ritueel betekent en hoe het uitgevoerd zou moeten worden. Al jullie inspiraties samen zullen dit nieuwe licht in jullie gemeenschap brengen.

Laat ik dit voorbeeld gebruiken om het verschil tussen het pad en het Instituut verder te verduidelijken. Hoe meer jullie allemaal je werkelijke innerlijke roep volgen, des te meer zullen jullie op een directe, open, ondubbelzinnige manier, zonder schaamte zien dat God de bron van alles is; en als je Hem en Hem alleen dient, zul je bewust beseffen dat je in het grootste plan dat ooit op deze aarde kon bestaan, een rol hebt te vervullen. Niet iedereen die dit pad betreedt, realiseert zich dat in het begin. Maar als hij doorgaat, moet hij dit vroeg of laat beseffen. Diegenen die het pad verlaten, doen dat juist omdat ze deze verantwoordelijkheid voor God niet op zich willen nemen. Zij voelen zich er niet tegen opgewassen omdat zij zich niet volledig aan God overgeven. En inderdaad, als je dat niet doet, is het onmogelijk om zoiets te ondernemen. Zonder de voortdurende aanwezigheid, leiding en tussenkomst van Christus in je leven zou nooit hebben kunnen plaatsvinden wat hier bereikt is.

Jullie op het pad zullen door je voorbeeld en door je daden en door je diepgaande innerlijke kennis, die jullie in je dagelijkse leven in de praktijk brengen, een directe rol spelen bij het tot stand brengen van nieuwe wetten, nieuwe manieren van wisselwerken, een nieuwe politiek, een nieuwe economie, een nieuwe kunst, een nieuwe godsdienst, een

nieuwe aanpak van genezen, nieuwe maatschappelijke betrekkingen. Degenen die naar het Instituut toekomen zullen op een indirecte manier door dit alles worden beïnvloed.

Het zal helpen als jullie een bondig, helder begrip van dit verschil hebben. Het zal jullie helpen om ieder mens of iedere groep met deze visie in gedachten te benaderen. Bij wie bestaat de neiging om zich op een dieper niveau met Gods plan te verbinden? Wie zou er klaar voor zijn, maar biedt weerstand? Wie is er niet klaar voor, maar is misschien bereid om een voorbereidende en meer indirecte taak te vervullen? Vergroot je eigen begrip van dit verschil: de directe en de indirecte taak. Denk na over deze twee gesteldheden. Heb dat vast voor ogen. Deze duidelijkheid zal een grote hulp voor je zijn.

De opening van jullie nieuwe Centrum in de stad is een herdenking van juist deze verandering van de wezenlijke, innerlijke bereidheid van jullie en jullie gehele gemeenschap om je in je dagelijkse werk aan Jezus Christus over te geven en zo je leven aan je taak te wijden. Met deze meer intens bewuste houding nemen de zegeningen toe. De noodzaak voor een huis waarin jullie werkzaamheden worden samengevoegd en geconcentreerd, wordt groter. De dubbele functie van het pad (het directe werk voor God) en het instituut (het indirecte werk voor God) is van grote betekenis en van groot belang. Beide functies moeten hun plek onder hetzelfde dak hebben. Jullie zullen dit duidelijker gaan zien naarmate deze nieuwe fase zich verder ontwikkelt. Alles wat er in jullie levens plaatsvond, ook het kleinste ding, leidde tot deze nieuwe fase. Er is in dit opzicht niets dat niet direct of indirect een betekenis heeft.

Wanneer ik het over alle nieuwe manieren heb, wil ik daarmee niet zeggen dat alle oude manieren van doen nu verkeerd zijn en afgedaan hebben. Helemaal niet. Ik zal in mijn volgende lezing spreken over de betekenis van tradities – de positieve en de vervormde aspecten ervan.

Ik geloof dat ik je vraag heel uitvoerig heb beantwoord. Dit is echt het wezenlijke dat jullie hier nu over moeten weten. Jullie krijgen allemaal heel persoonlijke, liefdevolle zegeningen voor dit grote avontuur."

VRAAG: Ik las onlangs dat een bepaalde Indiaanse stam gelooft dat er in de levenscyclus van de mens drie belangrijke groeistadia zijn. Het eerste stadium noemen zij de ***leerfase****, waarin vanaf de geboorte tot ongeveer je 25ste alle energie en inspanningen voornamelijk op het verwerven van kennis en ervaring, op*

*leren gericht zijn. In de tweede fase gaat het erom dat je **je eigen plek** vindt. Je energie richt zich dan voornamelijk op werk, op het creëren van een eigen thuis, op het omgaan met en het vormgeven en regelen van de materiële en praktische noodzakelijkheden van het dagelijks leven. Het derde stadium noemen deze indianen de fase van **de innerlijke zoektocht**. Ze geloven dat deze fase begint als mensen ongeveer 50 à 60 jaar oud zijn. Deze fase wordt door deze speciale stam het meest gerespecteerd, want zij geloven dat de energie van de menselijke ziel dan in de eerste plaats op de innerlijke reis naar God gericht is. Hoewel ik denk dat deze stadia door elkaar lopen en op bepaalde niveaus één zijn, kan ik mij vinden in deze opvatting over de menselijke levenscyclus. Naar aanleiding hiervan heb ik de volgende vragen: **Wat is de spirituele betekenis van ouderdom**? Zijn er, hoewel iedere ziel die geïncarneerd is een eigen taak in dit leven heeft, daarnaast ook algemene taken voor de verschillende leeftijdsgroepen? Zo ja, zou U iets kunnen zeggen over de taak of de 'test' waarvoor ouderen zich gesteld zien, alsook over bepaalde algemene belemmeringen die ouderen bij het volbrengen van deze taak tegenkomen? Zou U tot slot enkele adviezen kunnen geven over hoe ouderen geholpen kunnen worden bij hun taak? (6)*

"In het ideale geval is de ouderdom een climax, een hoogtepunt in het menselijke leven. Hier bereikt de wijsheid, vergaard in de loop van een heel leven, haar piek, en dit is het gevolg van een diepe verbintenis met groei en persoonlijke ontwikkeling. Dan is er sprake van kalmte, wat natuurlijk een neveneffect is van het volbrengen van je persoonlijke taak waarbij je tot het uiterste gegaan bent. Telkens wanneer jullie, die nog jonger en nog onderweg zijn, merken dat je verstoord en niet in harmonie bent, zijn jullie gaan inzien dat dit een belangrijke sleutel is, die aangeeft dat je op de een of andere manier op dat moment blind bent en vast zit op je pad. Als je je vreugdevol en innerlijk tevreden voelt, volg je volledig je bestemming, je pad. Zo zou het moeten zijn, en daartoe ben je ook in staat. Ouderdom – en de gemoedsgesteldheid die daarmee gepaard gaat – is een soortgelijke indicatie. Ouderen die innerlijke rust en vreugde ervaren en diep van binnen voelen dat ze zich in dit leven volledig ontplooid hebben, hebben dat dan ook in werkelijkheid gedaan.

Het is duidelijk dat slechts weinig mensen dat hebben gedaan. De ouderen die jullie gaan helpen, komen meestal naar je toe omdat ze een vaag gevoel van onvrede hebben, zich eenzaam en bang voelen. Ze

zullen hiervoor waarschijnlijk allerlei verklaringen in uiterlijke zin aanvoeren en zich er zeker over beklagen dat de ouderdom zelf de oorzaak van hun ongelukkige toestand is.

Het is belangrijk dat jullie dit volledig begrijpen, maar het is waarschijnlijk niet verstandig om dit direct met zoveel woorden te zeggen. Dit zou tot veel angst en verzet, een gevoel van mislukking en wanhoop leiden. Het gaat erom dat je leiding langzaam en heel intuïtief komt. Het is nodig dat je in dit opzicht rechtstreeks om inspiratie vraagt. Je moet deze mensen helpen met te zien dat ze zich geleidelijk meer op hun innerlijke leven kunnen richten dat rijk en vol ongekende mogelijkheden is, dan dat ze er bang voor hoeven te zijn. Ze moeten leren dat contact met anderen, waarnaar ze sterk verlangen maar waarvoor ze vaak evenzeer bang zijn en wat ze weigeren, alleen mogelijk is in de mate waarin ze zich niet voor hun innerlijke leven afsluiten. De groep waarmee je nu werkt, is een plek om nieuwe waarden en waarheden op te doen. De instructies moeten dan ook subtiel en met tact worden gegeven. Praten over angst voor gevoelens, voor eigen tekortkomingen en het niet willen praten over wat er in henzelf omgaat, neemt meestal veel tijd in beslag. Zelfs een intellectueel gesprek kan nieuwe perspectieven en mogelijkheden openen en bepaalde belemmeringen uit de weg ruimen. Nieuwe inzichten kunnen de plaats innemen van oude misvattingen, verkeerde ideeën en vooroordelen. Dat alleen al kan veel betekenen. Het denken van mensen prikkelen, wat weer leidt tot nieuwe kennis, kan het bewustzijn beïnvloeden en iemand verder brengen. Dit kan er zeker toe leiden dat sommige mensen zichzelf intensiever gaan onderzoeken en zich verder ontplooien, zelfs op latere leeftijd. Voor anderen betekent dit het openen van hun bewustzijn, maar dit maakt bij en na het verlaten van het lichaam een enorm verschil."

VRAAG: Mijn vraag is drieledig. (Misschien wilt U een paar of alle vragen gezamenlijk beantwoorden.)

1. Ik heb het idee dat we iets moeten leren van het feit dat we afstevenen op een onverwacht hoog tekort. Wat is de achterliggende boodschap?

2. Ik maak mij persoonlijk zorgen over onze behoefte om een groter bewustzijn ten aanzien van het werk, de organisatie en de doelmatigheid van ons Centrum te ontwikkelen. Overtreden we nu een spirituele wet? Is er sprake van onwetendheid en/of een negatieve intentie?

3. Ik ben van mening dat we meer overvloed kunnen creëren door van ons visualisatie- en denkvermogen gebruik te maken,

en misschien kunnen we hierdoor ook het proces van verwerkelijking versnellen. Ik denk dat de wet van de doelmatigheid verbonden is met dit creatieve proces. Zou u hier wat over kunnen zeggen? (7)

"Ik zal deze vragen gezamenlijk behandelen, omdat ze in feite dezelfde achterliggende oorzaak hebben. Het is sommigen van jullie niet ontgaan dat er nu een geweldige hoeveelheid nieuwe energie is, die tracht tot het bewustzijn van een ieder door te dringen die actief bij de ontwikkeling van deze gemeenschap betrokken is. Een dergelijke sterke toename van nieuwe energie komt bij de ontwikkeling van organismen heel zelden voor. Ik heb dit reeds eerder besproken, maar zal het hier nog eens herhalen. Als een kleuter opgroeit en kind wordt, een kind opgroeit en adolescent wordt en een adolescent verder groeit en volwassen wordt, dringt er een golf van energie in het organisme door om ruimte te scheppen voor de ontwikkeling die zich aandient. Hetzelfde principe geldt op alle niveaus voor veel minder ingrijpende veranderingen. Op het moment dat een onderdeel van het organisme tegenwerkt en zich tegen deze toevloed van nieuwe energie verzet, leidt dit tot allerlei ongewenste gevolgen. Het organisme kan ziek worden of anderszins geblokkeerd raken. Dat is altijd pijnlijk. Jullie hebben op dit pad al eens eerder weerstand tegen nieuwe energie ervaren, terwijl de collectieve entiteit die jullie vormen klaar voor deze energie was. Dit veroorzaakte crises in verschillende vormen. Toen alles soepel verliep en jullie vreugde in je taak, in het deel zijn van deze grootse onderneming ervoeren, betekende dat dat de meeste van jullie de beweging en het ritme volgden.

Juist nu staan de meeste van jullie open voor nieuwe energie en nieuw bewustzijn, maar dat betekent niet dat er bij sommigen geen weerstand bestaat. Sommigen van jullie zijn werkelijk zover en volgen ook naar buiten toe de innerlijke stem. Je gaat mee met datgene wat je diep van binnen raakt. Je richt je intensiever op de waarheid van God, van Christus. Zo vind je de moed om je nieuwe staat van bewustzijn op te eisen. Anderen blijven liever in de oude situatie en houden de ontwikkeling tegen. Als nieuwelingen op het pad verzet plegen, leidt dit nog niet tot schade of ongewenste resultaten. De leiders en de helpers kunnen hen begeleiden naar deze nieuwe fase. Maar als de leiders en de helpers de ontwikkeling blokkeren, heeft dit ernstige gevolgen. Het hangt er allemaal van af hoe sterk het verzet is en in hoeverre iemand meegaat met de nieuwe energiestroom en zich hiervan bewust is. Jullie ervaren nu een enorme groei die zich naar binnen toe in een geweldige hoeveelheid nieuwe energie, kracht en vreugde manifesteert. Naar buiten toe merken

jullie dat er heel veel op je pad gebeurt. Maar jullie ervaren ook conflicten en spanningen die ontstaan door degenen die inderdaad het ritme en de energiestroom zouden kunnen volgen, maar zich ertegen verzetten. Dit kan leiden tot allerlei samenvallende verschijnselen. Materieel wanbeheer is daar een voorbeeld van. Als al degenen van jullie die leiders en helpers zijn de grote toevloed van nieuwe energie helemaal en met vreugde volgen, zullen alle door jou genoemde moeilijkheden verdwijnen. Jullie zullen dan nieuwe wegen vinden en nieuwe maatregelen treffen die absoluut juist zijn en met elkaar harmoniëren. Er zullen nieuwe benaderingswijzen en vermogens naar boven komen om op een geestelijk volmaakte wijze leiding te geven, te visualiseren, te organiseren en doelmatig te zijn. Efficiency, zoals de wereld die kent, is gewoonlijk een separate en ver van God afstaande houding. Het wordt ook beschouwd als iets dat weinig met spiritualiteit te maken heeft. Niets is echter minder waar. Deskundigheid op elk terrein, doelmatigheid in economische en financiële zaken kan en moet haar bezieling aan Christus ontlenen. Dit zal tot de harmonie leiden en er voor zorgen dat de dingen soepel verlopen, zodat jullie de ruimte krijgen om je op innerlijke zaken te concentreren. Het zal jullie ook overvloed en schoonheid bieden, en dat zijn de ware uiterlijke manifestaties van Gods schepping.

De energiegolf is krachtig, het is als een wind die je naar een nieuw land van schoonheid meevoert. Als je je verzet, breekt de wind je. Ieder van jullie moet diep in zichzelf afdalen en zich afvragen waar hij of zij in dit opzicht staat. Sommigen van jullie, die de innerlijke waarheid werkelijk voelen, hebben gezegd dat je je niet meer kunt veroorloven om deze ontwikkeling tegen te houden. Het kan ofwel een ongelooflijke, prachtige vervulling en ontplooiing inhouden die je nooit voor mogelijk had gehouden of je komt in een onnodige en pijnlijke crisis terecht. Houd voor ogen dat jouw houding bepaalt welke kant je opgaat. Ga met de toevloed van energie mee, geliefde vrienden. Het is heel erg belangrijk dat jullie met de stroom meegaan. Dit betekent veel veranderingen en nieuwe manieren om de organisatie te laten functioneren. Ze staan allemaal op jullie te wachten. De ideeën zullen vanuit verschillende hoeken binnenstromen en tezamen één prachtig geheel vormen, omdat ze alle uit dezelfde Bron voortkomen. Er zijn al nieuwe manieren van zijn voor het helpen uitbannen van een verkeerde manier van denken bij leden van deze gemeenschap ‘opgepikt’. Geestelijk leiderschap zal zich op vele nieuwe manieren verspreiden en dit zal enorm helpen. Het zal de waarheid verspreiden en dat wat onwaar is verwijderen. Geen enkel misverstand of verkeerd idee, hoe klein ook, is onbelangrijk. Pijn moet opgepakt worden om hem op te lossen. Dit zal de ziel van veel mensen

zuiveren en het ‘padwerk’organisme veel ontvankelijker maken voor datgene wat God met ieder van jullie voorheeft.”

VRAAG: Ik heb de volgende ingeving over de toekomst van het werk op het Centrum gehad. Ik zie het een belangrijke plek voor helpers worden. De mensen die hier komen, kunnen leren omgaan met werk. Wij gaan precieze methoden ontwikkelen die mensen in staat stellen om alles vanuit hun diepste wezen, met hart en ziel te doen, of het nu gaat om werken met een pikhouweel of een schroevendraaier. Iedere afdeling werkt hier aan mee. Ik ben dan ook van mening dat het werk hier als volgt aangepakt zou moeten worden: we laten het een onderdeel zijn van ons padwerk. Dit betekent dat er op iedere afdeling een dagelijkse terugblik, een meditatie en een visualisatie plaatsvindt. Hierdoor kunnen we heel nauwkeurig zien welke obstakels we opwerpen en hoe we ze kunnen verwijderen. Zou u hier wat over kunnen zeggen en ons richtlijnen kunnen geven. (8)

“Je hebt inderdaad inspiratie ontvangen. Wat je zegt, is juist. De nieuwe cultuur die ontstaat, leert om werk van allerlei aard op deze nieuwe wijze aan te pakken, die verbinding maakt met de innerlijke betekenis van werk, wat het ook moge zijn. De bezigheid is dan niet meer een losstaande, mechanisch uitgevoerde handeling. De vervreemding van de innerlijke betekenis van arbeid veroorzaakt verveling en zodoende weerstand tegen het werk. Als je vanuit deze nieuwe houding werkt, wordt je werktaak interessant, stimulerend en geeft hij je nieuwe energie. Maar dit kan alleen als je datgene wat ik in mijn vorige antwoord heb gezegd, opvolgt; dat wil zeggen, als iemand zich niet meer tegen de nieuwe ontwikkeling verzet. Mijn specifieke advies op dit moment is dat iedere deelnemer zich tijdens de meditatie vóór het werk afvraagt, vanuit welke houding hij of zij het uit te voeren werk aanpakt. Is er bewustzijn ontwikkeld over de vraag of jullie Centrum behoefte aan dit bepaalde werk heeft, en waaruit die behoefte precies bestaat? Wil je een bijdrage leveren aan de vervulling van deze behoefte? Hoeveel liefde en goede wil ben je bereid erin te investeren? Als dit helder is en gecombineerd wordt met de fysieke inspanningen, uitgevoerd in overeenstemming met de principes die je leert, breng je wonderen tot stand, en die zullen geleidelijk aan anderen in de wereld worden doorgegeven. Ook nu moeten jullie jezelf beschouwen als bevoorrechte pioniers en niet als mensen die met tegenzin gehoorzamen aan een autoriteit die ze liever als negatief zien.”

VRAAG: We hebben veel meer weerstand tegen de positievere aspecten van ons pad zoals meditatie, visualisatie en contact maken met ons hoger zelf, met God en met Christus dan om ons lagere zelf naar buiten te brengen. Persoonlijk geloof ik dat het lagere zelf door velen van ons wordt gebruikt als een buffer tegen het ons op een positieve manier uitdrukken. Ik ben van mening dat we nu veel meer de nadruk moeten leggen op het ons op een positieve manier uitdrukken. Zou u hierop willen reageren? (9)

"Sommigen van jullie hebben misschien al wel gemerkt dat dit pad aanvankelijk een meer intellectueel type mens aantrok, intellectueel in een wat diepere betekenis van het woord. Mensen die heel open staan voor religieuze en spirituele waarheden sluiten zich gewoonlijk af voor een meer onafhankelijke manier van zijn, voor de waarheden van diepere psychologische bewustzijnsniveaus. Omgekeerd vermijden degenen die meer open staan voor het psychologische en diepfilosofische denken alles wat hen herinnert aan de traditionele godsdienst. Het is moeilijk echte spirituele waarheden over te brengen zonder daarbij gebruik te maken van bepaalde termen uit de traditionele godsdienst. Het is de bedoeling van God om degenen die zich tot het spirituele aangetrokken voelen en de intellectueel onafhankelijke en psychologisch ontwikkelde mensen samen te brengen. De combinatie hiervan is waarlijk de nieuwe mens die tevoorschijn komt. Dit is het nieuwe bewustzijn waarover veel verlichte personen spreken. Net zoals de religieuze, spirituele mens (in de meer traditionele zin) zich tegen bepaalde facetten van zelfonderzoek, van psychologische waarheden en van de fysieke werkelijkheid van de mens verzet en zijn spiritualiteit als middel gebruikt om deze eenheid en groei tegen te gaan, zo gebruikt de meer intellectueel ingestelde, onafhankelijke mens zijn intellect en dat wat hij gelooft dat zijn autonomie is, als middel om dezelfde weg naar eenheid te blokkeren. Toen jullie, op dit specifieke pad, je aanvankelijke weerstand tegen het oprecht blootleggen van je lagere zelf hadden overwonnen, wilden jullie het daarbij laten en zo je verdere ontwikkeling tegengaan. Overgave aan de grote kracht van God, van Christus, die Gods afgezant op aarde is, houdt veel denkbeeldige gevaren in die je werkelijk moet overwinnen om een vrij, zelfstandig en vervuld mens te worden, die je zo ontzettend graag wilt zijn."

VRAAG: Mijn vraag is tweeledig:
1.Waarom hecht u zoveel belang aan het 'Nieuwe Testament', terwijl het, zoals u al eerder hebt aangegeven, zo door de tijd is aangetast, onjuiste vertalingen en duidelijke manipulaties

bevat? Waarom laat u dat geschrift niet voor wat het is in plaats van het nieuw leven in te blazen, en gaan we in plaats daarvan verder met het nieuwe, heldere en relevante materiaal dat u ons hebt gegeven? Dit materiaal lijkt mij een zuivere herschrijving en uitbreiding van de fundamentele waarheden uit het Nieuwe Testament.

2. Mijn tweede vraag sluit aan bij de eerste. Als jood heb ik, door mijn opvoeding, een diepgeworteld vooroordeel dat omhoog komt bij het horen van de naam 'Jezus'. Ik heb het gevoel dat het accepteren van het christelijke idee van Jezus als God en verlosser (Messias) een verraad betekent tegenover mijn 'mensen' en mezelf. Drie eerdere lezingen over de betekenis van 'Christus' hebben me zeer geholpen om de aard en functie van het 'Christusbewustzijn' in de universele evolutie en het speciale belang ervan voor ons mensen, te begrijpen. Maar het feitelijke bestaan en de acceptatie van 'Jezus Christus, zoon van God' lijkt me hier niet ter zake te doen. Ik respecteer de boodschap van liefde en de kracht ervan die Jezus, naar men veronderstelt, gebracht heeft, maar het lijkt erop of u mij vraagt het hele verhaal te geloven. Ik zie dat ik hulp nodig heb om van mijn vooroordelen af te komen en de ware betekenis van uw woorden te begrijpen. (10)

"Ik heb ook gezegd dat het Nieuwe Testament veel waarheid en schoonheid bevat die waardevol voor je zouden kunnen zijn. Zegt het misschien al niet veel dat je je alleen dat herinnert wat ik over de vervormingen en de onjuiste vertalingen heb gezegd, en dat je de waarheden en de goddelijke boodschappen uit dit document vergeten bent? De reden hiervan geef je al aan in je tweede vraag. Het is goed dat je deze vraag stelt, omdat hij uiterst belangrijk is. De waarlijk vrije mens, die zichzelf ten volle heeft ontplooid, is ook helemaal vrij van alle tradities en leringen die op dwalingen berusten of hun waarheidsgehalte verloren hebben. Deze nieuwe mens zit niet vast aan zijn opvoeding, maar laat zich alleen leiden door wat waar is. Dat is het enige waar hij zich op richt, het enige wat van belang is. Zijn vaderlandsliefde strekt zich uit tot de hele aarde. Hij hangt geen op zichzelf staande godsdienstige overtuiging aan, maar weet wat voor alle mensen waar is. Als je, door *geen verraad* tegenover je ouders *te plegen*, de *waarheid* van de goddelijke werkelijkheid *geweld aandoet*, is het dan niet noodzakelijk om de overtuigingen van je ouders op te geven? Ik heb het daar in één van de vorige lezingen uitvoerig over gehad. Je kunt veel meer van je ouders houden, als je vasthoudt aan wat waar is. Nu zou je natuurlijk

kunnen zeggen: “Ik weet niet wat waar is”. Het enige wat nodig is, is dat je *wilt uitzoeken* of Jezus Christus inderdaad de Messias is. Kun je diep in je hart zeggen dat je dat werkelijk *wilt*? dat je binnen het kader van je totale ontdekkingsreis deze specifieke weg in wilt slaan om de waarheid hierover te ontdekken? Als je antwoord hierop ontkennend is, als je er niet achter wilt komen, hou jezelf dan niet voor de gek met het idee dat het niet belangrijk is. Immers, als God jullie werkelijk de Messias heeft gezonden en je weigert Hem te erkennen, dan zullen ook veel dingen die daarmee te maken hebben, jullie ontgaan. Je koppigheid, je trots, je angst om bekritiseerd en belachelijk gevonden te worden, kunnen je in de weg staan bij het vinden van de schat, waaraan je zo’n behoefte hebt en waarnaar je diep in jezelf zo verlangt. Daarom heeft Jezus zo duidelijk gezegd dat je je moeder, je vader en je partner moet opgeven om Hem te kunnen volgen. Dat was precies wat hij bedoelde. Hij bedoelde niet dat je je ouders moet haten of minachten. Het betekent dat je een volwassen iemand moet worden en je eigen waarheid moet ontdekken; dat je jezelf van alle vooropgezette meningen en ideeën moet bevrijden en jezelf op die manier voldoende leeg en nieuw maakt zodat je nieuwe waarheden in je op kunt nemen.

Er had nooit een scheiding tussen joden en christenen hoeven te zijn, als de joden, die op dat moment het hoogst ontwikkelde volk waren, dezelfde vraag hadden gesteld die ik jullie nu stel. Associeer Jezus Christus niet met een primitieve, vervormde en vaak wrede vorm van christendom, dat net zo weinig met de echte Jezus Christus te maken heeft als de joodse weerstand tegen hem. Jezus Christus is niet ‘een ander soort God’. Hij is de menselijke verschijningsvorm van God in al zijn zuiverheid, zonder een lager zelf, zonder de kortzichtigheid en fouten van mensen die hun ontwikkelingscycli doorlopen. Er is niemand die zegt dat je Christus ‘moet' accepteren. Maar de vraag waarom je denkt dat niet te kunnen, blijft. Wat zijn de werkelijke innerlijke redenen? En wat zit daar allemaal aan vast? Als het werkelijk waar is dat Jezus Christus het licht en de weg is, ontzeg je je, door hem te ontkennen, de spirituele voeding waaraan je het meest behoefte hebt.

Het is heel juist wat je zegt over het creëren van een gezamenlijke spirituele vorm en energie, als jullie hier bij elkaar zijn. Hieraan moet nu zeker geen eind komen; integendeel. Ik hoop dat mijn woorden jullie helpen om wanneer dat het meest nodig is je kanalen te openen. Soms zal ik adviezen geven zoals in het geval van het creëren van rituelen. maar er zijn nog veel andere onderwerpen die zo ‘behandeld’ moeten worden. Bijvoorbeeld de vraag die je me stelde. Waarom vragen jullie na afloop

van deze lezing niet allemaal om deze waarheid? Zij die haar willen ontdekken, stoppen er hun energie in, degenen die dat niet willen, zouden dit in elk geval moeten toegeven en zodoende weten dat hun ontkenning onmogelijk de waarheid kan zijn, omdat ze er belang bij hebben haar niet te leren kennen. Jullie zullen daarbij Zijn duidelijke Aanwezigheid kunnen voelen. Beëindig een lezing altijd door samen enige tijd te besteden aan het openen van je eigen kanalen. Het beste kun je je op een specifiek onderwerp richten, misschien op moeilijkheden binnen de gemeenschap of op een onderdeel van de lezing dat je niet helemaal begrijpt. Jullie ontvangen hierbij alle zegen."

VRAAG: Ik ben een nieuw Padlid en heb net een CORE weekend, waarin ik met John heb gewerkt, achter de rug. Ik heb een nieuwe, veel diepere laag in het besef van mijzelf en ook van mijn relatie met God, met anderen en met de wereld bereikt. Ik kan alleen maar mijn diep gevoel van dankbaarheid in deze tijd van Dankdag voor de geest roepen.
Mijn vraag heeft te maken met de eerste zaligheid die Jezus Christus uitsprak tijdens de Bergrede: 'Zalig zijn de armen van geest, want hen behoort het koninkrijk der hemelen'.

Ik heb duidelijk hulp nodig om te begrijpen wat 'arm van geest zijn' betekent. Ik kwam voor het eerst in contact met deze leringen toen ik nog erg jong was, en het gevoel bij mij op een plek viel waar mijn verstand nog geen toegang had. Wanneer ik met mijn verstand nadenk over 'arm van geest', lijkt me dat helemaal geen wenselijke toestand. Aan de andere kant is mijn diepere gevoel over deze lering als het ware een blokkade die me ervan weerhoudt om aanspraak te maken op de overvloedige beloningen die mijn werk in deze wereld zou opleveren.

Ik ontdek dat ik arrogant ben waar het gaat om mijn gevoelens van armoede, en ik voel me in morele zin superieur aan degenen die zogenaamd rijk zijn. Toch is mijn verlangen naar materiële rijkdom onverflauwd en tegelijkertijd niet vervuld uit angst voor mijn 'hemelse toekomst'.
Ik voel een diepe pijn bij wat duidelijk een vervorming van deze lering in mijzelf is, en ik bespeur deze pijn ook bij anderen. Ik heb heel sterk de behoefte om de schoonheid en het genot en het gelukzalige van het 'arm van geest' te voelen.

Ik bid om open te zijn voor elke leiding die ik mag ontvangen met betrekking tot de werkelijke betekenis van deze lering, en ik wil tegenover jou en John mijn diepste gevoelens van liefde en dankbaarheid uitspreken voor het werk dat jullie doen. (11)

"De uitdrukking 'arm van geest zijn' betekent precies datgene wat ik in een andere context al eens heb besproken, namelijk leeg zijn, geen vooropgezette ideeën hebben. De geest van de mens is vaak 'rijk', maar op de verkeerde manier. Hij kent alle antwoorden al. Maar zijn kennis ontstaat vaak vanuit associaties, die op onjuiste informatie en op misverstanden zijn gebaseerd. De 'beelden', in de betekenis die ik jullie geleerd heb, zijn het gevolg van dergelijke vaststaande ideeën, die uit onjuiste, met emoties doortrokken associaties voortvloeien. Pas wanneer de mens zich ontdoet van al deze ideeën en zodoende 'arm van geest' wordt, zal de ware rijkdom bij hem binnenstromen, zowel van binnen als van buiten. In de discussie over Jezus Christus bijvoorbeeld: velen van jullie 'weten' dat Jezus niet de Messias was, dat hij verantwoordelijk is voor het lijden van de joden, dat hij het product is van primitieve vervormingen, dat Hij een verzinsel is en dat zo iemand nooit heeft bestaan. Of Hij wordt gezien als een strenge, gebiedende meester die onthouding van je eist en je geluk en zelfontplooiing in de weg staat. De atheïst 'weet' dat er geen God is. De wetenschapper 'kent' slechts zijn laatste ontdekkingen; alles wat verder reikt, wordt vaak belachelijk gemaakt. Dit zijn allemaal typische voorbeelden van een volle, 'rijke geest' die de ware rijkdom in de weg staat. Ik hoop dat jullie mijn woorden niet zullen interpreteren in de zin dat je alle echte wijsheid en kennis terzijde moet schuiven om 'arm van geest' te kunnen zijn. Wat ik hier wil zeggen en wat de Bijbel met deze uitdrukking bedoelt, is, dat je moet leren onderscheiden waar je kennis beperkt en vervormd is en je dus een lege geest nodig hebt om - zonder vooroordelen - met een schone lei te kunnen beginnen, om ontvankelijk voor echte wijsheid te zijn. Materiële rijkdom hoeft geen belemmering voor spirituele rijkdom te zijn. Vaak is het dat wel, net zoals andere vormen van macht dat kunnen zijn. Als kennis wordt gebruikt om de heilige geest te ontkennen, vormt zij evenzeer een obstakel als geld of een andere vorm van rijkdom.

Mijn zeer geliefde vrienden, kom, zoals ik jullie heb voorgesteld, ter afsluiting van deze lezing bij elkaar. Uit je diepste gevoelens en bid samen om antwoorden, om de waarheid die je met je hart zoekt. Als er nu nog steeds twijfel bestaat over het Messiasschap van Jezus Christus, vraag hierbij dan om Gods waarheid. Geef dan uitdrukking aan de antwoorden die jullie via je eigen kanalen ontvangen hebben. Bespreek

ook, als dat nu mogelijk is, nieuwe rituelen voor de diverse gelegenheden en laat je kanalen ontvankelijk zijn. Dit laatste kan ook de volgende keer als jullie het gevoel hebben dat dat beter zou uitkomen. Maar als jullie twijfels over Christus hebben, volg dan mijn raad op met betrekking tot het eerlijk zoeken van een antwoord. Ik verzeker je dat Hij hier samen met jullie zal zijn en dat Hij zichzelf aan jullie bekend zal maken als jullie je hart openstellen. Gods engelen zijn hier om jullie hun zegeningen te geven. Jullie gaan nu een prachtige nieuwe fase in als jullie niet langer tegen deze beweging vechten. De liefde van God, van Jezus Christus en van de Heilige Geest, Die allen Één zijn, stroomt warm en overvloedig naar jullie uit, voedt jullie diep van binnen en ondersteunt jullie daar waar je het het meest nodig hebt."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1977.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel:'Questions and Answers'.
Vertaling van een aantal vragen en antwoorden - aanvankelijk alleen opgenomen in verschillende V-lezingen - door Wim Scholtens in 1993; herziening en aanvulling door Paul Avis in 2007.
© Stichting Gemeenschap Het Pad. Uitgave 2008